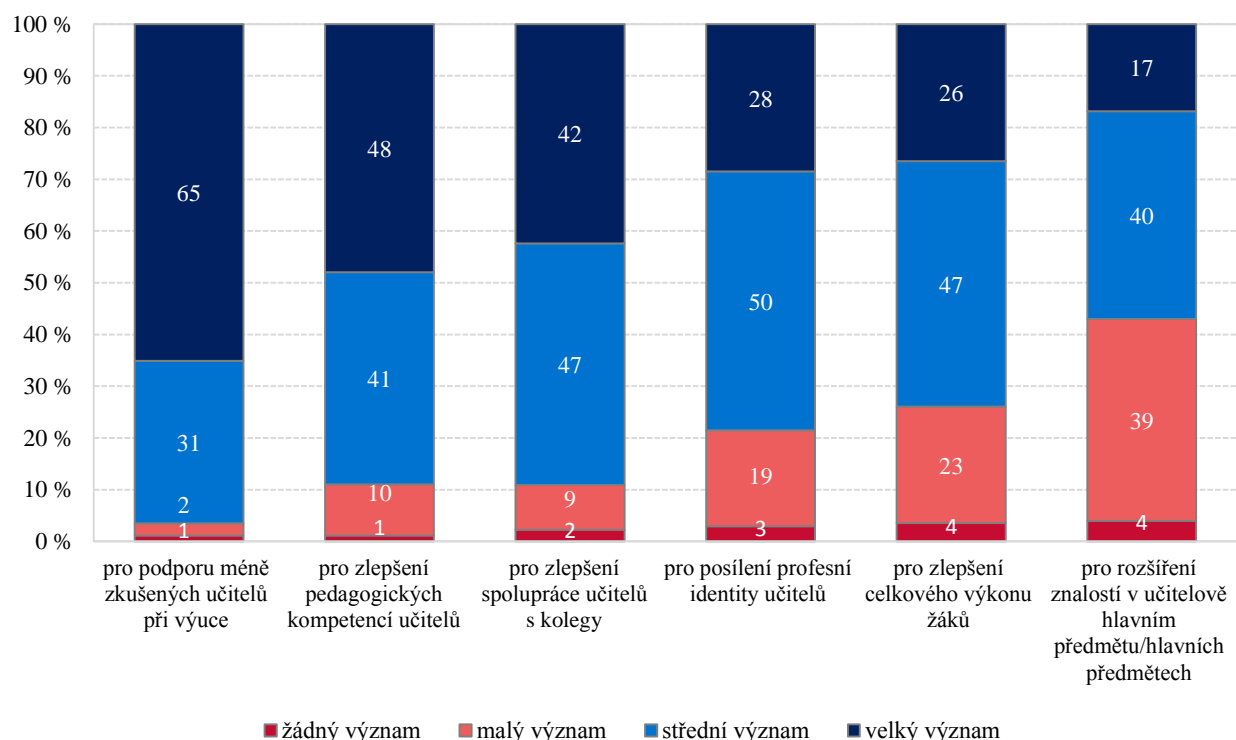

System mentoringu je v základních školách ve srovnání s gymnázii k dispozici vyššímu podílu nových, ale i všech ostatních učitelů. Z výsledku analýzy vyplývá, že mentoring je obecně považován za formu podpory, která je uplatňována jak pro novice ve školách, tak v případě potřeb pro učitele s praxí.⁶⁴

Analýza ale také ukazuje, že mentoring na celou řadu škol dosud neprošel – více než polovina učitelů ve víceletých gymnáziích k němu nemá přístup. V současné situaci, kdy v České republice neexistuje všeobecný systém či schéma podpory profesního rozvoje učitelů, svědčí tento fakt v obecné rovině o tom, jak mentoring vnímají a jakou důležitost mu přikládají sami ředitelé či vedení škol. Konkrétněji tento fakt postihuje [graf č. 5.8](#).

Graf č. 5.8 Význam mentoringu pro učitele a pro školy – podle názoru ředitelů

Středně velký či velký význam mentoringu spatřuje převážná většina ředitelů v podpoře méně zkušených učitelů (96 %), ve zlepšení pedagogických kompetencí učitelů (89 %) a pro zlepšení spolupráce s kolegy (89 %). Naopak více než dvě pětiny ředitelů nepřikládají žádný nebo pouze malý význam mentoringu pro rozšíření znalostí učitelů ve svém hlavním předmětu. Více než čtvrtina ředitelů také nevidí příliš velký význam mentoringu pro zlepšení celkového výkonu žáků.

⁶⁴ V odborné literatuře (zejména anglosaské) se v této souvislosti objevují různé klasifikace a specifické termíny spojované s konkrétními typy mentoringu (např. tzv. grooming mentoring vs. co-mentoring – Mullen & Lick, 1999; reverse mentoring, kdy i méně zkušený učitel může podporovat kolegu ve specifických činnostech, např. využívání ICT – CIPD, 2009).